

ETTEMME HARHAAN KÄÄNTYIS...

Puolenkymmentä vuotta sitten jauhettiin lehtien palstoilla ja muissa tiedotusvälineissä korkeimman oikeuden jäsenen Eeva Vuoren tapauksesta miltei kyllästymiseen saakka.

Tuskinpa löytyi montakaan kansalaista, joka olisi ryhtynyt puolustamaan rouva oikeusneuvosta. Vaikka laillinen oikeuskäsittely ei tapausta tuomitsekaan, oli kansan tuomio mitä murhaavin. Kansalaisten oikeus ja kohtuus ei aina ole tuomiovallan oikeustajun mukainen.

Entäpä mitä sanoisitte seuraavasta ”oikeustapauksesta”, joka toteutettiin ilmeisesti sellaiseen päämäärään pyrkiessä, että kaikesta huolimatta ”tarkoitusta pyhittää keinot”.

Ennen sotia suoritettiin eräällä maatilalla Laatokan Karjalassa jako kahden veljeksen kesken. Maanmittari oli kutsunut asianomaiset paikalle jakoa aloittamaan. Tottuneena ja pitkäaikaisen kokemuksen omaavana toimitusinsinöörinä hän kohta totesi, että veljekset olivat kovin erilaisia luonteeltaan. Toinen, Juaso nimeltään, tuntui olevan hyvinkin sopeutunut, mutta Vasseli-veli puolestaan osoitti jo heti alkuun todelliset riitapukarin elkeit. Hän ei ollut mihinkään tyytyväinen. Syytteli toista osapuolta kaikesta ja isännöi taloa ikään kuin omistaisi koko ”manttaalin”. Insinööri haistoi, että vaikea jako oli tulossa. Tuskinpa tästä selvittäisiin ilman oikeuskäsittelyä.

Asia sai kuitenkin odottamattoman käänteen. Osaltaan siihen vaikutti insinöörin pitkä työkokemus ja miksei nokkeluuskin.

Vasseli, tuo riitapukarin elkeitä osoittanut jako-osakas, seurasi insinööriä pihalle, jonne luonnollisille asioilleen hän oli hetkeksi poikennut. Tämä tuli salaperäisen oloisena insinöörin eteen, tarjosi senaikaista viidensadan markan seteliä ja pyysi, että insinööri pitäisi jaon

kestäessä hänen puoliaan.

Vähän nolo tilanne se kieltämättä oli ja selvä lahjonnan yritys, josta seuraisi ankara rangaistus toteennäytettynä niin lahjonnan tarjoajalle kuin sen vastaanottajallekin.

Mutta kokenut toimitusinsinööri ei hämmästynyt ja ovela juonikin syntyi hetkessä. Tyynesti hän pisti setelin pariin kertaan viikattuun liivinsä etutaskuun ja jatkoi mitään puhumatta pirttiin.

Jakoa tehtiin nyt sovussa ja hyvässä yhteisymmärryksessä. Juaso-velihän oli ennestään sovinnollinen ja nyt Vasseli-kin luotti siihen, että toimitusmies pitää ”hänen puoliaan” jaon eri vaiheissa.

Niinpä selvitettiin maan jakamiset, tilit ja muut jakoon kuuluvat arviot loppuun saakka. Nimet pistettiin varmuuden vakuudeksi pöytäkirjaan ja toimituksesta annettiin valitusosoitus.

Hämmästys oli melkoinen, kun toimitusinsinööri nousi oikein seisaalleen, kaivoi etutaskusta Vasselin antaman setelin, katsoi terävästi häneen sekä tuumasi: ”Palautankin takaisin tämän viisitasasen, tätähän ei enää tarvita”.

Oliko tässä tapahtunut oikeus ja kohtuus, se jää meidän itsekkunkin arvioitavaksi.

Aarne Kärkkäinen

Aarne Kärkkäinen on emeritus lääninmaanmittausinsinööri Pohjois-Karjalan läänistä. Oheinen pakina on julkaistu aikaisemmin Kiuruvesi-lehdessä.

– Maa- ja metsätalousministeriön (MMM) asetus kiinteistötietojärjestelmän suoritteista ja tietopalvelusta perittävistä maksuista (1108/2002).

Maksut ovat voimassa 1.1.2003–30.4.2004. Esim. kiinteistörekisteriote maksaa 4,50 euroa.

– MMM:n asetus KTJ:n tulojen jakamisesta (1109/2002).

Voimassa kuten em. 1108/2002. KTJ:n hallinnosta Maanmittauslaitos (MML) saa KTJ:n suoritettuloista 5,8 %. Muutoin jako tapahtuu niin, että MML saa 30,8 %, OM 55 % ja kunnat 8,4 %.

– VN:n asetus KTJ:n neuvottelukunnasta (963/2002).

Neuvottelukuntaan kuuluvat jäseninä edustaja OM:stä, MMM:stä, kunta-liitosta, MML:sta ja KR:n pitäjänä toimivasta kunnasta. Asetuksessa on säädetty myös neuvottelukunnan tehtävistä. Voimaan 1.1.2003.

– VN:n asetus MML:sta annetun asetuksen muuttamisesta (669/2002) sekä Geodeettisesta laitoksesta annetun asetuksen muuttamisesta (670/2002).

Asetukset tulivat voimaan 1.9.2002 ja sisältävät mm. luettelon pääjohtajan ja ylijohdajan tehtävistä.

– VN:n asetus virka- ja itsehallintoaluiden kielellisestä jaotuksesta vuosina 2003–2012 (1174/2002).

Maanmittaustoimistojen virkakielestä on säännös 18 §:ssä, alueellisista ympäristökeskuksista 26 §:ssä ja ympäristölupavirastoista 27 §:ssä. Asetuksista on myös säännökset kuntien (3 §), läänien (4 §) ja maakuntien (5 §) kielistä.

– Valtion talousarvio vuodelle 2003 (1242/2002).

Budjetin pääluokan 30 (MMM) nettomääräraha MML:lle on 44 980 000 euroa (30.61.21) ja arviomääräraha kiinteistötoimitusten tukemisesta aiheutuville menoille 3 milj. euroa. Geodeettisen laitoksen toimintamenot ovat 2 990 000 euroa (30.62).

– VN:n asetus metsäkeskuksista (1205/